

POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KLUBIE TAŃCA SPORTOWEGO FOCUS

WSTĘP

Niniejsza Polityka stanowi zbiór zasad, które wspierają tworzenie przyjaznego środowiska w Klubie Tańca Sportowego FOCUS (zw. dalej Klubem), w tym ramy zapewniające ochronę małoletnich podczas kształcenia w dziedzinie sportu tanecznego.

Dokument wprowadzono w celu zapewnienia zgodności z przepisami prawa międzynarodowego, krajowego oraz regulacjami związkowymi (PZST) i obowiązuje w Klubie oraz we wszystkich jego filiach.

Definiujemy dziecko jako każdą osobę poniżej 18 roku życia, która ma prawo do uprawiania sportu tanecznego w bezpiecznym, zintegrowanym środowisku, wolnym od wszelkich form nadużyć, molestowania i wykorzystywania.

Zarząd Klubu zobowiązuje się do aktywnego podejścia w celu przestrzegania i promowania międzynarodowo uznanych praw dziecka, a także dbałości o ich zdrowie.

Koordinator Ds. Bezpieczeństwa Dzieci

Powołanie Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci ma na celu zapewnienie kontaktu, doradztwa, wsparcia i pomocy w procesie wdrażania oraz przestrzegania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci i powiązanych procedur, w tym skutecznego reagowania na incydenty, udzielaniu wsparcia oraz udostępnianiu informacji.

Dane kontaktowe koordynatora:

Marta Zębala, nr tel.: 662055056 email: martazebala3107@gmail.com

Do zadań Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci należy zapewnienie pracownikom, wolontariuszom i innym osobom pracującym w Klubie wsparcia w zakresie bezpieczeństwa dzieci, w tym:

- szkoleń i doradztwa,
- prowadzenia rejestru incydentów,
- reprezentowania Klubu w tym obszarze.

I ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS AKTYWNOŚCI W KLUBIE

1. Zasady Postępowania w Klubie

Zasady postępowania stanowią wytyczne dotyczące obowiązujących norm zachowań w Klubie.

a) Zasady postępowania dla trenerów, instruktorów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób mających kontakt z dziećmi w Klubie

Pracując z dziećmi, trener lub instruktor powinien być dla nich wzorem zarówno na parkiecie, jak i poza nim. Dlatego Klub dba o zwiększanie świadomości obowiązujących wytycznych i dobrych praktyk, które przyczyniają się do kształtowania wzorowej postawy. Każdy kontakt fizyczny powinien być adekwatny do sytuacji, niezbędny w kontekście treningu tanecznego, i odbywać się z pełnym poszanowaniem granic osobistych dziecka.

b) Zasady postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych

Rodzic/Opiekun prawny zobowiązuje się do wspierania rozwoju bezpiecznej, przyjemnej i kulturalnej atmosfery dla dzieci uprawiających sport taneczny. Klub angażuje rodziców/opiekunów w życie społeczności klubowej, jednocześnie edukując i motywując ich do wspólnego działania z trenerami, instruktorami i opiekunami, tworząc komfortowe warunki dla dzieci do uprawiania sportu i aktywności fizycznej.

c) Zasady postępowania dla dzieci

Dzieci w Klubie powinny traktować się z szacunkiem i uprzejmością, unikać wszelkich form przemocy fizycznej i słownej. Współpraca i wzajemne wsparcie są kluczowe, aby każdy uczestnik zajęć w Klubie czuł się komfortowo i bezpiecznie. W przypadku konfliktów, dzieci powinny starać się rozwiązywać je w sposób pokojowy lub zgłosić je odpowiedzialnej osobie dorosłej.

2. Bezpieczeństwo dziecka w Internecie

Zdjęcia, filmy i klipy wideo publikowane w mediach społecznościowych stanowią skuteczne narzędzia promocji sportu tanecznego, aktywności dzieci oraz programu Klubu. Te treści służą do prezentacji osiągnięć, informowania na bieżąco o podejmowanych aktywnościach i dostarczania materiałów dokumentujących przebieg treningów/szkoleń tanecznych.

Poza celami marketingowymi trenerzy i instruktorzy wykorzystują nagrania, aby analizować sekwencje ruchów młodych tancerzy, wskazywać na ewentualne błędy techniczne i wspomagać dalszy rozwój sportowy dzieci.

W celu minimalizowania ryzyka naruszeń w przestrzeni internetowej, Klub uświadamia dorosłych i dzieci o możliwych zagrożeniach oraz wprowadza ogólne zasady prewencyjne.

Przykłady zagrożeń online dla bezpieczeństwa dzieci i ich praw obejmują nielegalne przetwarzanie danych osobowych, kontakt z dorosłymi o podejrzanych intencjach, wysyłanie obraźliwych lub nieodpowiednich treści, cyberprzemoc, cyberstalking (nękanie w Internecie) oraz grooming (uwodzenie dzieci przez Internet w celu seksualnego wykorzystania). Klub szczególną uwagę zwraca na sytuacje, gdy wykorzystanie zdjęć lub zbieranie informacji wydaje się nieodpowiednie, a także gdy ktoś filmuje lub fotografuje dzieci bez wymaganych zgód.

II ZASADY OCHRONY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS NIESTACJONARNYCH AKTYWNOŚCI SPORTOWYCH

1. Ocena ryzyka w kontekście planowanych aktywności sportowych z noclegiem

Ocena ryzyka stanowi integralną część organizacji aktywności sportowych, zwłaszcza tych związanych z noclegiem, takich jak obozy, szkolenia czy turnieje wyjazdowe.

Celem tego procesu jest wczesna identyfikacja potencjalnych zagrożeń, co umożliwi podjęcie działań eliminujących lub redukujących ryzyka do akceptowalnego poziomu.

- Jeżeli miejsce noclegu nie spełnia standardów bezpieczeństwa dla dzieci, Klub podejmuje decyzję o zmianie lokalizacji na bardziej odpowiednią.

- Jeżeli ryzyko utrzymuje się na wysokim poziomie, Klub rozważa rezygnację z organizacji planowanej aktywności.

Po zakończeniu wyjazdu, przeprowadzana jest ponowna analiza ryzyka, wyciągane są wnioski i uwzględnienie ich w planach organizacyjnych na przyszłość.

2. Nadzór podczas wyjazdów

Zgodnie z aktualnymi przepisami, ustalono limity liczby uczestników wypoczynku, które mogą pozostawać pod opieką jednego wychowawcy.

a) Ogólne limity

- Nie więcej niż 20 uczestników wypoczynku na jednego wychowawcę.

b) Dla dzieci do 10 roku życia lub grup mieszanych

- Dla grupy dzieci do 10 roku życia lub grupy mieszanej z dziećmi do 10 roku życia, limit wynosi maksymalnie 15 uczestników na jednego wychowawcę.

c) Kryteria wpływające na ilość opiekunów

- wiek dzieci,
- stopień rozwoju psychofizycznego,
- stan zdrowia,
- specyfika aktywności i warunki jej odbywania.

Przed organizacją wyjazdu z noclegiem, Klub dokładnie rozważa poziom nadzoru. Uwzględnia wiek uczestników, specyfikę aktywności oraz ich liczebność.

Zasada dwóch dorosłych osób nadzorujących („zasada czworga oczu”) jest przestrzegana, aby zapewnić pełną zgodność z procedurami i przepisami. Opiera się ona na zasadzie podziału obowiązków i jest obowiązkowa dla każdej aktywności podczas wyjazdów, np. szkoleń niestacjonarnych lub obozów.

W przypadku sytuacji awaryjnych, takich jak konieczność zabrania uczestnika do szpitala,

druga osoba dorosła pozostaje, aby nadzorować pozostałe dzieci.

Jeśli dostępni są opiekunowie płci męskiej i żeńskiej, określone są obowiązki każdego z nich, zwłaszcza dotyczące obecności w szatniach i zasad wchodzenia do pokoiów.

3. Odpowiedzialność opiekunów i rola rodziców/opiekunów prawnych

Opiekunowie towarzyszą dzieciom w trakcie wyjazdów (trenerzy/wychowawcy), ponoszą odpowiedzialność za zapewnienie ich bezpieczeństwa. Ta odpowiedzialność rozpoczyna się w chwili, gdy dziecko opuszcza opiekę rodzica/opiekuna prawnego lub faktycznego i trwa aż do momentu, gdy dziecko bezpiecznie wraca i jest przekazywane rodzicom/opiekunom prawnym lub faktycznym.

Klub informuje rodziców/opiekunów o zakończeniu etapu nadzoru nad dziećmi, aby uniknąć ewentualnych nieporozumień. Co do zasady ustala się, że rodzice/opiekunowie odbierają swoje dzieci z wyznaczonego przez Klub miejsca po zakończeniu turnieju, obozu czy szkolenia niestacjonarnego, albo też że dzieci zostają odwiezione do siedziby Klubu lub ustalonego z rodzicami/opiekunami prawnymi miejsca, skąd następnie samodzielnie udają się do domu (po spełnieniu wymogów formalnych – wiek dziecka, zgoda rodzica/opiekuna).

Jedną z ważnych zasad jest przestrzeganie ciszy nocnej, która na wyjazdach klubowych obowiązuje we wskazanych w regulaminie godzinach. W tym czasie dzieci powinny przebywać w swoich pokojach i odpoczywać. Trenerzy oraz inne osoby dorosłe, w tym wychowawcy nie wchodzi do pokoiów dzieci podczas ciszy nocnej, chyba że istnieje wyraźna konieczność, taka jak potrzeba udzielenia pomocy. Podobnie dzieci nie wchodzi do pokoiów trenerów ani innych osób dorosłych w czasie ciszy nocnej, chyba że jest to konieczne, np. w przypadku nagłego zdarzenia.

Przed wyjazdem z noclegiem organizowane są spotkania trenerów, instruktorów i opiekunów z rodzicami/opiekunami w celu potwierdzenia ustaleń i zasad dotyczących wyjazdu (regulaminy). W sytuacji niemożności zorganizowania spotkania, informacje są przekazane drogą elektroniczną. Rodzice otrzymują numery kontaktowe (alarmowe) opiekunów nadzorujących podróż oraz organizatorów wyjazdu. Pobierane są każdorazowo właściwe zgody rodziców/opiekunów na udział ich dzieci w wyjeździe, a także uzyskiwane są niezbędne informacje dotyczące stanu zdrowia uczestników oraz dane kontaktowe w nagłych przypadkach.

4. Korzystanie z szatni i łazienek

Korzystanie z szatni i łazienek odbywa się w sposób zapewniający prywatność każdego dziecka. Zabrania się wchodzenia do szatni i łazienek osób, które nie są bezpośrednio odpowiedzialne za opiekę nad dziećmi w danym momencie. Szatnie i łazienki na wyjazdach są wyraźnie oznaczone i przeznaczone wyłącznie dla jednej płci.

Nadzór nad korzystaniem z szatni i łazienek jest prowadzony przez wyznaczonych opiekunów lub trenerów, którzy dbają o przestrzeganie zasad prywatności.

III BEZPIECZNA REKRUTACJA KADRY

Jakość zajęć tanecznych w Klubie zależy bezpośrednio od umiejętności i zaangażowania

trenerów, instruktorów, opiekunów, pracowników administracyjnych i wolontariuszy.

Podczas rekrutacji trenerów i instruktorów, pozostałych członków stałego personelu czy wolontariuszy, poza posiadaniem niezbędnych kwalifikacji, Klub sprawdza, czy osoba aplikująca jest odpowiednim kandydatem do pracy z dziećmi.

1. Proces Bezpiecznej Rekrutacji do Pracy z Dziećmi

Przeprowadzenie rekrutacji kandydatów na stanowiska pracy z dziećmi w Klubie przebiega w trzech etapach.

- a) Pierwszy etap obejmuje określenie wymagań dotyczących kandydatów, formy ogłoszenia na stanowisko oraz przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej.
- b) Drugi etap skupia się na weryfikacji kandydata przed zatrudnieniem. Proces ten opiera się na zebraniu stosowanych oświadczeń przez kandydata, uzyskania referencji oraz sprawdzeniu tożsamości, kwalifikacji i historii kryminalnej kandydata. Klub wymaga zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego oraz weryfikuje kandydata w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Tylko osoby z czystą kartoteką są dopuszczane do pracy z dziećmi, co ma na celu zapewnienie najwyższego poziomu bezpieczeństwa.
- c) Ostatni etap skupia się na weryfikacji pracownika po zatrudnieniu. Nowi pracownicy muszą zapoznać się z niniejszą Polityką Bezpieczeństwa Dzieci. W przypadku zatrudnienia na okres próbny oceniana jest adekwatność pracownika do zajmowanego stanowiska. Trenerzy i instruktorzy mają za zadanie wspomagać rozwój sportowych umiejętności, zapewniając jednocześnie radość z tańca i rozwijając potencjał młodych tancerzy. Efektywność treningu wymaga świadomości, że to, co dzieje się na zajęciach, ma wpływ na całe życie dziecka.

IV PROCEDURY I ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NADUŻYĆ

Dla Klubu konieczne jest przedstawienie kontekstu, w którym podczas zajęć tanecznych mogą wystąpić naruszenia, oraz wyjaśnienie, jakie mogą przybierać formy w konkretnych sytuacjach, co umożliwi skuteczne zlokalizowanie źródła zagrożenia.

1. Rodzaje nadużyć

a) Przemoc fizyczna

Przemoc fizyczna stanowi łatwą do zidentyfikowania formę nadużycia. Może manifestować się poprzez działania takie jak uderzanie, potrząsanie, szczypanie lub inne akty, które skutkują obrażeniami fizycznymi, pozostawiają ślady lub wywołują ból.

Przykłady przemocy fizycznej w kontekście sportu tanecznego obejmują, m.in.:

1. Uderzanie dziecka przez trenera/instruktora z powodu zakłócania treningu.
2. Popychanie osób biorących udział w zajęciach przez trenera lub instruktora.

3. Zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, pomimo ryzyka dla nich samych i innych osób.

b) Wykorzystywanie seksualne

Wykorzystywanie seksualne to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, a także między znacznie starszym a młodszym dzieckiem.

W Klubie niedopuszczalne jest robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieciom, angażowanie dzieci do oglądania takich zdjęć oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego i są w Klubie niedozwolone.

Przykłady niedopuszczalnych zachowań w Klubie:

1. fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni;
2. rozpoczęcie/utrzymywanie relacji seksualnej z zawodniczką/-iem;
3. komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta/rozwinięty” fizycznie.

Wszelkie fizyczne interakcje muszą być odpowiednie i niezbędne wyłącznie w kontekście nauki tańca.

c) Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna

Przemoc emocjonalna występuje, gdy dorosła osoba stale krytykuje, grozi lub wyklucza dziecko, naruszając jego poczucie wartości.

Trener, instruktor lub szkoleniowiec w Klubie pełnią kluczową rolę jako autorytety sportowe i wzory do naśladowania dla zawodników. Konstruktwna krytyka, istotna dla nauki i rozwoju, nie jest w Klubie zakazana. Uświadamiamy jednak, że różnica między przemocą psychiczną a krytyką polega na tym, że przemoc psychiczna sięga za daleko, powodując obrażenia emocjonalne, podobnie jak przemoc fizyczna.

Przykłady niedopuszczalnych zachowań w Klubie:

1. Używanie agresywnego, ironicznego lub poniżającego języka, zwłaszcza w sytuacjach niepowodzenia sportowego.
2. Naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie innych zawodników do tego.
3. Faworyzowanie w grupie w sposób, który sprawia, że niektóre dzieci czują się wykluczone.
4. Karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym.

d) Zaniedbanie

Zaniedbanie występuje, gdy dorosły nie dostarcza odpowiedniego wsparcia emocjonalnego lub ignoruje potrzeby dziecka.

Przykłady niedopuszczalnych zachowań w Klubie:

1. Brak wiedzy opiekunów na temat lokalizacji dzieci podczas wyjazdów klubowych.
2. Niepozwalanie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu.
3. Korzystanie z transportu lub zakwaterowania, które nie spełniają wymogów bezpieczeństwa.

e) Prześladowanie

Chociaż znęcanie się zazwyczaj jest uznawane za akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą również pochodzić od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często nazywana jest prześladowaniem, które może przybierać różne formy. Obejmuje ono działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzanie lub kradzież mienia, aktywność online - obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, a także akty słowne, takie jak przezywanie.

Prześladowanie może być motywowane kryteriami płci, pochodzenia etnicznego, orientacji seksualnej lub poziomu umiejętności sportowych. W Klubie istotne jest tworzenie atmosfery, w której wszyscy wiedzą, że prześladowanie nie jest i nie będzie tolerowane.

f) Kontuzje

Sport taneczny niesie ze sobą pewne ryzyko kontuzji. Jednak presja wywierana na dziecko może zwiększyć ryzyko wystąpienia urazów lub zaostrzyć ich skutki, zwłaszcza gdy zachęca się je do podejmowania działań nieadekwatnych do wieku czy umiejętności.

Namawianie dzieci do kontynuowania treningów lub udziału w szkoleniach lub turniejach pomimo kontuzji jest postępowaniem, które nie jest tolerowane przez Zarząd Klubu. Na obozach sportowych i innych wyjazdach Klub zapewnia wystarczający czas na regenerację, a w przypadku kontuzji zaleca rodzicom/opiekunom prawnym zaaranżowanie konsultacji z lekarzem/fizjoterapeutą.

g) Presja na osiągnięcie zwycięstwa

Zdobywanie zwycięstw, kolejnych klas sportowych i tytułów odgrywa kluczową rolę na turniejach sportu tanecznego. Jednakże, wywieranie presji w celu uzyskania korzystnych wyników za wszelką cenę może prowadzić do szkód zarówno psychicznych, jak i fizycznych. Czasami nacisk na osiągnięcie wyników wynika z oczekiwań dorosłych, ale może także wynikać z ambicji dziecka lub partnera/partnerki.

W Klubie obowiązuje zasada, że w przypadku dzieci, osiągnięcia nigdy nie powinny przesłaniać radości płynącej z uprawiania sportu oraz właściwego procesu rozwoju.

h) Bliskie relacje

Relacje między dzieckiem a jego trenerem/instrukctorem, opiekunem lub innymi członkami Klubu są kluczowe i mogą przynosić liczne korzyści. Wiele dzieci rozwija głębokie i pełne zaufania więzi, zwłaszcza z trenerem/instrukctorem, który odgrywa rolę autorytetu.

Niemniej jednak zdajemy sobie sprawę, że te bliskie więzi mogą również stanowić ryzyko dla dobra dzieci i jako Klub pozostajemy uważni na wszelkie naruszenia w tych relacjach.

2. Rozpoznawanie nadużyć

Osoba dorosła w Klubie nie może bagatelizować sygnałów wysyłanych przez dziecko, na przykład gdy:

1. posiada nieuzasadnione obrażenia fizyczne, takie jak siniaki, rany oraz doświadcza bólu podczas chodzenia,
2. cierpi na niewyjaśnione i często powracające schorzenia, jak trudności z jedzeniem czy zaburzenia żołądkowe,
3. nagle zmienia swoje zachowanie lub nastrój, stając się agresywne, wycofane lub nieśmiałe,
4. unika określonych sytuacji lub osób,
5. staje się bardzo skryte, przestaje dzielić się informacjami o swoim życiu lub nagle milknie w obecności dorosłych,
6. stale wyraża negatywne opinie na swój temat, uważając się za bezwartościowe lub bezużyteczne,
7. wydaje się być odizolowane lub nie integruje się z innymi,

Zarząd Klubu nie bagatelizuje zachowań dorosłych: trenerów, instruktorów czy opiekunów. Zwraca uwagę, gdy osoba taka:

1. wyróżnia jedno lub więcej dzieci, zarówno poprzez faworyzowanie, jak i karanie,
2. dąży do osiągnięcia wyniku, pomijając zdrowie psychiczne i dobre samopoczucie dziecka,
3. wyraża się negatywnie i krytycznie wobec dziecka,
4. używa nieodpowiedniego języka, w tym o zabarwieniu seksualnym,
5. używa wulgaryzmów w obecności dzieci,
6. nie dba o to, co dzieje się z dziećmi ani gdzie przebywają,
7. nie przestrzega wytycznych i zasad postępowania ustalonych dla trenerów, instruktorów, opiekunów, wolontariuszy i innych pracowników pracujących z dziećmi w Klubie.

3. Obowiązki osoby dorosłej w Klubie

Rozpoznawanie wykorzystywania dzieci obejmuje trzy etapy:

1. Początkowe rozważanie możliwości.
2. Zwracanie uwagi na oznaki nadużycia.
3. Zgłaszanie przypadków nadużycia.

Obowiązkiem dorosłego w Klubie nie jest decydowanie o tym, czy doszło do złej praktyki lub nadużycia, a zgłaszanie wszelkich obaw i podejrzeń do koordynatora ds. bezpieczeństwa,

Zarządu Klubu lub do odpowiednich służb.

Co należy zrobić, jeśli dziecko ujawnia informacje bezpośrednio?

- Informacje ujawniane przez dzieci należy zawsze traktować poważnie. Należy natychmiast zadbać o bezpieczeństwo dziecka oraz skontaktować się z odpowiednimi instytucjami, jeśli dziecko jest w bezpośrednim niebezpieczeństwie.
- Jeśli dziecko sugeruje, że chce powiedzieć „sekret” lub ujawnić informacje, które sugerują, że jest zagrożone lub było wykorzystywane, ważne jest, aby:

1. zachować spokój i nie okazywać szoku lub niedowierzania,
2. uważnie słuchać, co mówi, oraz zaoferować pocieszające wypowiedzi, zwłaszcza gdy dziecko ujawnia nadużycie seksualne,
3. nie zadawać szczegółowych, dociekliwych lub naprowadzających pytań,
4. powiedzieć dziecku, że potraktuje się to, co zostało powiedziane poważnie,
5. wyjaśnić, co zamierza się zrobić,
6. powiedzieć dziecku, że nie można utrzymać tego w tajemnicy, ale informacje będą przekazane dalej tylko po to, aby zapewnić mu bezpieczeństwo.

V ZASADY OGÓLNE WSPÓŁPRACY Z WŁAŚCIWYMI ORGANAMI I INSTYTUCJAMI

1. Prawny obowiązek powiadomienia o przemocu stosowanej wobec dziecka

Zgodnie z postanowieniami Kodeksu postępowania karnego, każda osoba, która dowiaduje się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, posiada obowiązek zawiadomienia o tym prokuratora lub policji.

W przypadku, gdy trener, instruktor lub rodzic staje się świadkiem krzywdzenia dziecka lub ma podejrzenia w tej sprawie, zobowiązany jest do niezwłocznego powiadomienia pomocy społecznej, policji lub szkoły, aby te instytucje mogły podjąć odpowiednie kroki w ramach swoich obowiązków służbowych. Składanie zawiadomień, nawet jeśli nie ma zgody rodziców czy opiekunów, uruchamia procedury mające na celu ochronę dziecka, a unikanie zgłoszenia może prowadzić do potencjalnych tragedii.

2. Osoby i organizacje kontaktowe

1. Koordynator PZST do spraw bezpieczeństwa dzieci, <https://polskitaniec.org/>
2. Telefon dla profesjonalistów pracujących z dziećmi - poradnictwo prawne i psychologiczne, prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę: nr tel.: 800 100 100 (numer bezpłatny)
3. Komitet Ochrony Praw Dziecka, nr tel.: 22 626 94 19

3. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka (środowisko wewnętrzne)

1. W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, każdy ma obowiązek przekazania uzyskanej informacji Zarządowi Klubu.
2. Do udziału w interwencji można zaprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.
3. Zarząd Klubu informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji.
4. Po poinformowaniu opiekunów, Zarząd Klubu składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego.
5. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez Klub.
6. Wszyscy pracownicy Klubu i inne osoby, które powziły informację o krzywdzeniu dziecka są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
7. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe).

4. Krzywdzenie ze strony pracownika/współpracownika

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika/współpracownika Klubu, osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. O zdarzeniu informuje się Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje Klubowi wytyczne i zalecenia.
2. Zarząd Klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Zarząd Klubu stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
3. Zarząd Klubu organizuje spotkanie z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia. Notatka ze spotkania powinna zostać przekazana do Koordynatora PZST ds. bezpieczeństwa dzieci.
4. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, kierownictwo organizacji składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury.
5. W przypadku gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa, Zarząd Klubu powinien zbadać okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać pracownika/współpracownika podejrzanego o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności

gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia.

5. Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko w Klubie (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu.

2. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji

3. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. Informacje o zdarzeniu przekazuje się Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje organizacji wytyczne i zalecenia.

4. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

5. Z rodzicami/opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

6. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzanego o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

8. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

6. Krzywdzenie ze strony rodziców/opiekunów bądź przez inne osoby trzecie

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka ze strony rodziców/opiekunów bądź przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), kierownictwo organizacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Kierownictwo organizacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Karta interwencji jest przekazywana Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. Zarząd Klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia,

w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo Zarząd Klubu sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania - konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.

5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa w punktach poprzedzających.

VI MONITORING I OCENA PROCESU, PROCEDUR I WYTYCZNYCH

Podjęcie najstaranniejszych działań zapobiegawczych nie gwarantuje pełnej eliminacji wszystkich incydentów czy zdarzeń. Dlatego dla Klubu istotne jest nie tylko staranne działanie, ale także systematyczne wyciąganie wniosków z zgłaszanych problemów oraz reagowanie na zmiany.

Aby mierzyć poziom efektywności wprowadzonych regulacji, przewiduje się regularne, wewnętrzne monitorowanie niniejszej Polityki i jej aktualizacja co najmniej raz na 2 lata.